

ël nemis éd la patria a l'é torna si pér arfissieve e ...

TUT LÒN CH'A VANTA SAVÈJ DAL MOND E DA LA PADANIA

El meis éd luij, tanme j'autri meis, a l'é fait éd neuve bon-e e 'd neuve grame. Ma a luij le dësgrassie a l'han la tendensa a esse 'd pì che le bon-e neuve. Pér esempi, a luij, a l'han fait la rivolussion fransèisa. E a luij i son nassuje mi (ma nen ant l'istess ann). E a luij a l'é anandiasse la petission pér el piemontèis ai gieugh dël 2006, che vojautri i l'eve già sotsignà con bel deuit. E el 24 dë 's meis i l'oma savù che 'l prim éd férve dël 2019 (férve a l'é n'autér meis particolar. Pér esempi, i son ancorzume ch'a l'ha meno 'd di che tuti j'autri meis. I na parleroma) na pera larga doi chilometro a së sgnacherà da quaich part an sla tera a na velocità 'd 28 Km al second. Ch'a fan 100.800 Km a l'ora.

Scuseme, ma n'afé parèj a l'é pì nen na pera: a l'é n'ròch. Na ròba parèj a podrà sgnaché nen mach él palass éd la region a Turin, sgragneme la vitura e sbërgnaché le tomatiche ant l'ort éd mè fre; a podrà ruviné un continent e provoché, an fan savèj, "conseguense climatiche globaj".

Tant pér fé 'n paragon, iv n'arcòrde dla pera che 'l 30 'd giugn dël 1908 (a mancava un di a lui ...) a l'é robatà an Siberia, ant él bòsch éd Tunguska, an fasand dëstrussion pér 60 Km. tut d'antorn?

As capiss ch'iv n'arcòrde. Ebin, lolì a l'era 'n ramës-cio largh gnanca 100 meter e che, con tuta probabilità a l'era già stait fait a frise ant l'atmosfera. E antlora?

Antlora, bele che a frise, a l'é sgnacasse pér tera con n'energia ch'a corispondia a sinquanta megaton (50 milion éd tonelà 'd trieu) e a l'ha fait lòn ch'a l'ha fait.

I vëdde bin ch'a-i é da esse sagrinà; ma, d'autra part, a vanta 'dcò dì ch'i l'oma ancor èsquasi disset agn pér rivé a la tua dël piemontèis, e disset réscontr an sla lenga e la literatura piemontèise, e disset agn pér dodes numer d'Assion Piemontèisa ... a fan pì o meno 200 númer. E pensé je 'n pòch al númer éd férve dël 2019! Tuta na "notissia dël brusacheur!"

... Ma possibil ch'a-i sia nen la manera 'd fela core na frisa pì 'n pressa sta pera? ... An sla question i l'oma già contatà nòst comitò scientifich e iv faroma savèj. Prima dël 2019. Antratant, él doi éd luij, Gilbert Oneto a l'ha campane a còl n'autra pera da le pagine dla "Padania", un cit giornal ch'an fa con-

corensa. Oneto a l'é architet e giornalista, e già sossi a va nen bin (édcò mi i son giornalista, ma almen mi im na vergògno e peuj i son nen architet); d'autra part, a l'é n'amis, a vest con bon gust e a l'ha na giaca tiroleisa che mi im la seugno. E a smija fissà con él Piemont e 'l piemontèis. Am fa piasì, mach ch'a na dis nen un-a giusta, pòver fieul. Oneto an fa savèj ch'a l'é surtije 'l liber "El piemontèis éd Biela" fait da j'amis dël "Sol éd j'Alp". I lo savio già, ma *repetita juvant*, coma ch'a disio ij grech (o a j'ero j'indian?). É, da nen chérde, él titol dël liber a l'é fin-a scrivù an piemontèis giust. Oneto a dis tante cose giuste: ch'a l'é pròpi 'n bel liber, pér él contnu e pér la vesta grafica. E che 'l micronasionalism a l'é fait édcò da tanti anti-autonomista gropà a "miserevoli elemosine di regime".

Coma ch'it l'has rason Gilbert! Mach che peuj a taca a parlé 'd lenghe e lengistica. E a na dis, a na dis ... A sostien pér esempi che "la difesa delle lingue locali funziona solo se si difendono tutte le lingue locali e tutte le loro varianti. Il piemontese non è necessariamente più

forte delle sue varianti locali e non si capisce perché, ad esempio, un biellese dovrebbe essere più invogliato a non parlare l'italiano maccheronico dall'uso del cosiddetto Piemontese unificato (che è poi il torinese) piuttosto che dalla sua lingua materna".

Nò: él piemontèis (ch'a l'é n'agetiv, e j'agetiv a sè scrivo cit an italian coma an piemontèis) a l'é nen él turinèis e a l'é nen "cosiddetto unificato". As capiss, che ij bielèis a peulo parlé coma ch'a veulo (basta ch'an criassò nen ant j'origine, ma sossi a val pér tuti); ma quand ch'as trata dë scrive la lenga piemontèisa a vanteria sforsesse con soen a scrivila tuti apoprè ant l'istessa manera. Ch'a veul nen dì arfudé ij cangiament dël cas.

A-i son tante ròbe ch'a van nen ant la grafia dël piemontèis, ch'a l'é trop e dësutilment complicà e a seguita a pag. 7

Mi d'ani i 'ncamin-o a avejne tanti e la pì part éd costi ani i l'hai vivula sensa elaborator, sensa internet e sensa E-mail. Pér convinzion pérsonal e pér tipo d'istrussion arsevùa i son nen contrari, assolutament, al progress; contut i l'hai pì car valuté ij profit e ij dëscapit ch'a pòrta 'l progress anans d'esprime mia opinion.

E, ant él cas d'internet, i peuss an tuta sincerità fortù che, fòra che ant un cas, internet a l'ha portane mach éd dëscapit e 'd ròbe ch'i capisso nen. El cas positiv a l'é col ch'a l'ha portame a conosse n'echip éd giovo dle Venessie, svicc e vajant, ch'a l'han dait vita a 'n neuv e bel giornal, RAIXE VENETE, che, pér adess, a seurt coma suplement d'ASSION PIEMONTEISA. Pensé che, dòp doi númer, Raixe Venete a l'ha già pì d'abonà che Assion Piemontèisa. Che bel esploà! La differensa a l'é che Raixe Venete a seurt ant le Venessie e Assion Piemontèisa an Piemont, tut lì. E mi i sai nen sité n'autr exemplar uman ch'a

l'abia 'l servel pì pitòch e mischin che col dij piemontèis: són an tuta sincerità e an bon-a fé, bele s'i parlo 'd mia gent.

Ij messagi su internet a son a gratis e a-i na son tanti; l'abonament a Assion Piemontèisa a costa. magara pòch, ma a costa e a-i na son pòchi e, dë sti pòchi, quaidun as dësmen-tia 'dcò éd paghelo. Ma vnom a lòn ch'am lassa anterdoà: l'autr meis i l'oma anandia n'archeuita 'd sotsignadure pérchè che 'l piemontèis a sia arconossù coma lenga ufissial dij gieugh olimpi-ch dël 2006.

Le adesion via internet a son éstaite bastansa: na sessanten-a i dirà, ma tute sensa sotsignadura. Nòm e númer dël document si, sotsignadura nò. E mi, da vej, i ariesso nen a comprende coma ch'as peussa fé n'archeuita 'd sotsignadure sensa sotsignadure. La sotsignadura a l'é n'as-

sunsion éd responsabilità. Prové a 'ncassé n'assegn con vòsta sigla internet al pòst éd la sotsignadura e peui im dise.

E rivoma ai dësgust. L'ùltim ch'am riva via etere a l'é la còpia éd n'articolo éstampà ansima a "La Padania" dël doi éd luij, dal titol: "Questione di "U" e firmà da Gilbert Oneto. Gilbert Oneto a l'é n' "anteletual leghista". Atension: nen n'anteletual d'ideologia leghisa (amettù, ma nen concedù, che la Lega Nòrd a l'abia n'ideologia, convnù ch'a l'ha cangiane almen sinch ant j'ultimi ani), ma n'anteletual ch'a l'ha butà sò servel al servissi dla Lega pér giutela a argionze ij sò but, qualsessia a peusso esse, modificand soa manera 'd pensé tute le vire che la Lega a l'ha can-già sò programma politich. A l'é un éd j'anteletuaj ch'a l'han "anventà" la "Padania" e la "lenga padan-a", e un éd coj ch'a l'han contribuì a codifichera.

E sì i l'hai avù mè prim dësgust. Al meis d'agost éd vaire ani andarerà mi i l'avìa fait, su Assion Piemontèisa, n'articolo an sél qual i l'avìa scrivù coma ch'i l'avìa codificà mi la lenga piemontèisa, pér evité tute cole compli-cassion, nen vaire gròsse, ma anportante, che anchej nòsta codificassion a compòrta. I concludia che col articolo a voria mach esse n'argoment pér le cia-ciare dl'istà, pérchè an cost moment as deuv e as peul nen parlé 'd modifi-ché la codificassion ch'i l'oma, convnù ch'a l'é nen él moment éd creé 'd confusio. Ebin, pòch temp dòp i son trovame dëdnans a j'eu la codificassion éd la "lenga padan-a", pen-a anventà, e a l'era nì pì nì meno la codificassion che mi i l'avìa sità (nen proponù, neh!) pér la lenga piemontèisa.

Che schers ch'a fan éd vire le combinassion!

Ma vnom a l'articolo. A l'achit a dis: "Settimane fa è stato pubblicato e presentato un bel libro di lingua locale: Piemontèis éd Biela". An èvrítà le sman-e a son 116. Èl lìber a l'é stait publicà ant él mars e presentà ant l'avril dël 2000 e, a col'epoca, noi i l'avio già publicane la critica. E peui: "Come era prevedibile il libro ha scatenato risse a non finire. Invece di esserne contenti i "puristi" hanno cominciato a dire che esiste un piemontese solo e che indebolirlo, dando

a seguita a pag. 7

él nemis èd la patria a l'é torna si pér arfissieve e ... sbaruveve

TUT LÒN CH'A VANTA SAVÈJ DAL MOND E DA LA PADANIA

a seguita da pag. 6

che soens a smija fait aposta pér gené ij pòr diav ch'a veulo amprend-la.

I na parleroma sensa tèmme pérchè i lo seve che 'l nemis èd la patria a l'ha por èd gnente e 'd gnu, chiel.

Ma tornoma a Oneto, ch'an fa savèj che an Padania a-i son "dodici tribù (pròpi parèj!) principali con dignità culturale e storica... e una serie di comunità minori ... e che tutte debbono essere ufficialmente rappresentate, ma un conto è usare dodici lingue (o 19) nella dichiarazione di indipendenza o sulle banconote, altro è permettere che localmente si parli come si vuole". La lista èd le tribù iv la lasso lese an sla "Padania".

Dòp ch'i l'oma savù ch'i soma dla tribù piemontèisa, lassoma Oneto ai sò seugn e a soe diciarassion d'indipendenza. Parloma pér contra 'd lenghe: Oneto an dis èdcò che "E' fondamentale che si arrivi a introdurre il bilinguismo (o il plurilinguismo) ma non è poi così sicuro che questo debba essere fatto con le lingue unificate". E an dis ciàir e s-cet che a chiel d'unificassion a j' n'interessa mach un-a:cola ortografica. Ma, fè bin atension: fra tuti ij parlé dla Padania. Anté ch'as parlo, an dis, "il padano continuo, il ligure e il veneto". Ma prima le tribù a j'ero nen dodes?

Va a savèj ... Cola dèl "padano continuo" a l'ha pijala da Salvi, un brav diletant èd la lenghistica, dont i l'oma già parlà e ch'a l'é butasse an testa ch'a esista na "lenga padan-a". Oneto a j' va dapress, e an dis che 'n canavzan e 'n montefeltrin (un ch'a sta a Montefeltro) "si intendono benissimo fra di loro".

Miraco se as parlo an inglèis o an italian. Se 'l canavzan a parla 'l piemontèisa (canavzan o nò) a-i è quaich problema, sté sigur. E s'as capieisso nen, a-i n'anfà gnente, tant, an dis sempe Oneto, tuti al di d'ancheuj a parlo 'l toscan (cola 'd ciamé l'italian toscan a l'é n'autra cita mania dij padanista. E a l'é sbalià). E a-i è gnente da feje: lòn ch'as peul fè a l'é pitòst "padanisé 'l toscan": "Il toscano dovrà riempirsi di espressioni locali, di suoni e di vocali celtiche (n'autra bela fissa dij padanista) e di vocaboli tratti dalle lingue padane".

E, a la fin èd la giornà tuti a dovran savèj na lenga forestera, 'l toscan padanisa e la lenga local. An tradussion dal toscan padanisa: l'anglèis, l'italian e 'l

lengagi 'd cioc'hé. I l'eve capì?

Èl piemontèis, èl venet e via parèj a l'é già dësmen-tiassjé. E a l'é an sa manera che nòsti brav padan a finisso con èl fè pròpi lòn ch'a l'ha sempe fait l'Italia: crasé le minoran-se; ma a j' rivo dòp d'avèj-ne anciorjì con soe tribù e sò dëscors an sla tòa dle minoranse. E pér èscrive le lenghe locaj an manera che tuti ij padan a capiso, a vanteria scrivje tute ant l'istessa manera, an anca-minand da ... "Piemunt" e "piemunteis".

Se Oneto a leseissa 'n pòch èd lenghistica coma ch'as dev, e nen mach ij liber èd Salvi, a capirà bin che l'unificassion ortogra-fica as peul fesse mach fra le varietà 'd na midema lenga, varietà ch'a l'abio apopré 'l midem sistema fonològich.

E che a l'abio, ancheuj e nen mila ani andarera, con bon-a pas èd Salvi. Sedësnò as farà coma ij padanista a l'han già fait con èl nùmer 13 dij "Quaderni Padani" dont i l'oma già parlà tant temp andarera e ch'a resta un monument a lòn ch'a vanta nen fè: anventesse na trascission (dròla e complicà) ch'a debia andé bin ... dal canavzan a Montefeltro e che, 'd con-seguensa, a va nen bin nì ant èl Canavèis nì a Montefeltro. E se Oneto a segueissa a lese 'n pòch èd lenghistica coma ch'as dev, e nen mach ij liber èd Salvi, a capirà 'dcò che la testa, fin-a cola dij padan, a l'é nen un tirol sensa fin andoa ch'as peul butessje 'd tut: na lenga as guerna fintant ch'a serv e 'l bilen-ghism pérfect e complet a esist nen: conosse mej èl piemontèis a veul dì conosse meno dabin l'italian pérchè a veul dì dovré 'l piemontèis pér èd fonsion ant le quaj as podrà dovré l'italian.

E a l'é pì belfé "robé" 'd fonsion a l'italian (pardon: al toscan) se un a l'ha un piemontèis fòrt e unificà. Fin dèl dëscors. Sedësnò as capiss nen pérchè le "tribù padan-e" a debio sforsesse a tense da cont sò bel lengagi 'd cioc'hé, con soe bele "vocaj celti-che" se 'l toscan o l'inglèis a j' fan èl midem usagi e a j' servo 'd pì. Mej ch'a lasso perde, che peuj a l'é pròpi lòn ch'a son già 'ncamin a fè.

Mersì a l'Italia e ai tanti autonomista dij lengagi 'd cioc'hé. E, coma ch'i l'oma dëscuert ancheuj, mersì èdcò ai padanista.

Steme bin, tribù pie-montèisa.

E atension a le pere.

Mauro Tòsco
(mauro.tosco@libero.it)

ij dësgust via etere

A L'É NEN MACH QUESTION D'"U"

a seguita da pag. 6

spazio a versioni locali, significa portare acqua agli argomenti centralisti. Facciamo alcune considerazioni. Non è con un centralismo più piccolo che si combatte un centralismo italiano più grande. A fare del micronazionalismo ci sono quelli che temono un improbabile (?) centralismo padano, magari lombardo centrico, ma anche antipadanisti (e di fatto antiautonomisti), legati a decrepiti greppie marxiste e elemosine di regime. La difesa delle lingue locali funziona solo se si difendono tutte le lingue locali e le loro varianti".

Anandioma da l'achit. A m'arzulta nen ch'a sia 'ncapitaje gnu-a rusa violenta an merit al liber bielèis. Quaich dëscussion si, coma ch'a 'ncapita soens fra 'd pérson-e ch'a deuvro la testa e ch'a son nen obligà a ubidi ai "diktat" d'un cap baston. Ij "purista" a diso ch'a esist un piemontèis sol e che andebolilo an dasand dné ai lengagi locaj a veul dì porté eva a j'argoment sentralista.

Vera e sachërsant. Ancaminoma con èl dì che, second mi, a esisto tanti lengagi locaj ch'a van guernà, tuà e dovrà pérchè a son na richëssa, ma nen èspantià fòra dèl teritòri ch'a carateriso, e peuj a-i è la lenga piemontèisa, d'arferiment pér tuti ij lengagi 'd cioc'hé, e cola si a va dovrà e spantià, coma ch'a l'era ant la prima mità dèl neuvsent. Pérchè se un a seugna né stat/nassion, cost èstat a deuv avej na lenga soa ch'a peul nen esse un dij tanti lengagi locaj.

La resta a l'é question èd proporsion. Quand che na pubblica ministrassion a argala pì 'd sessent milion pér la tòa e lè spantiament an tut èl Piemont dij lengagi locaj (con che but peuj as sa nen) e meno che des pér la tòa e lè spantiament èd la lenga piemontèisa, a l'é fin-a tròp belfé conclude de che la ministrassion regional a veul fè dëscomparì la lenga piemontèisa. Tuti jè stat a l'han na lenga ufissial ch'a pòrta 'l nòm èd lè stat. A-i è l'italian, èl fransèis e via fòrt. E peuj a-i son ij lengagi locaj coma 'l parigin, èl lioneis, èl milanèis o 'l palermitan, che gnu as sugneria 'd ciamé "italian èd Milan" o "fransèis èd Lion". Pèrtant ij lengagi locaj dèl Piemont a van dovrà e tuà, ma nen ciamà piemontèis, prim pérchè a l'é nen vera e scond pérchè ch'a l'é na dëspresia pér la lenga unificà. "A l'é nen con un sentralism pì cit ch'as combat un sentralism pì gròss". A

l'é esatament lòn ch'i disoma noi quand ch'i fortioma ch'a l'é nen con èl sentralism pì cit èd la Padania 'd Milan ch'as peul crasé 'l sentralism itali-an èd Roma.

"Ij padanista a son auto-nomista, j'antipadanista a son contra l'autonomia"

Robe da mat!

Mi i son nen padan. I arfu-do l'idéja ch'a-i sia na Padania. Mi i son pie-montèis, ij padan, amëttù ch'a-i sia, a son italian, èd cola Italia ch'a 'ncamin-a al Tesin.

I son autonomista da l'é-poca dèl MARP (Moviment pér l'Autonomia Regional Piemontèisa) dèl 1955 e i seugno né stat/nassion piemontèisa, andoa ch'as parla 'l piemontèis e governà da 'd piemontèis, ch'a fasa part èd na gròssa federassion europenga e ch'a sia dispòst a colaboré con tutti, ma a socesse con gnu, fòra dij savojan, con ij quaj i l'oma dividù mila ani dè stòria, sempe che lor a sio d'acòrdi.

Ma pér Oneto mi i son nen autonomista, autonomista a l'é chiel ch'as bat pér la Padania, stat sentralista coma l'Italia, convnù che, ancor anans èd rivé al podèj, la Lega a l'é vnùa si an Piemont a an-pon-ne ij sò candidà lombard a j'e-lesson, candidà che, nominà ministr, a l'han èspuvà an sle sachërsante arceste 'd nòsta gent ch'a l'avìa pérdu tut ant l'aluvion dèl '94.

Le differenze ch'a j' valuto ij letor.

An sla resta dl'articol i l'hai gnente da dì. Lòn ch'a j'era da dì an sla part streitament lenghistica a l'ha scrivula Mauro Tosco, ch'a l'ha tuti ij nùmer pér podejlo fè, pròpi si dacant. Mi i peuss dì che ant la lista dle gent èd la Padania, Oneto a l'ha piantà su na bodrigà sensa fin e sensa sust fra pòpoj preceltich, celtich, pòst-celtich, etnìe strangere e d'autre con èd differenze mach lenghistiche e nen culturaj e via fòrt. Contut, giusta mach pér precisé, le tribù celtiche a j'ero quaranteat mach an Piemont e i ariesso nen a capì coma ch'a podio esse dodes an tuta la Padania d'Oneto.

Ah! Im dësmentiava! Oneto a l'é 'dcò 'l pressi-dent èd n'associassion cultural padan-a ch'a l'ha coma arma 'n caval an combineus. Coma ch'i védde le dife-renze, culturaj e nen, fra mia manera 'd pensé e cola d'Oneto a son tante e creuse. A l'é nen mach na question d'"U".

Ardì Piemontèisa.
Beppe Burzio

EL CANTON ÈD NATO

soasì da Nato Canin

SCRITOR

Na fija a j' ciama a soa amisa: "Col ch'a l'é tò autor preferì?"

"Me amis".

"Ah! E còsa ch'a scriv?"

"Assegna!"

PREFERENSE

Le fomne a l'han pì car esse bele, pitòst che anteligente pérchè, an mes a j'òmini, a son tanti 'd pì ij beté che ij bòrgno.

DIFERENSE

Che differenza a-i passa fra 'n turinèis con la testa plà e 'n genovèis con la testa plà?

Èl turinèis a va a catesse na pruca e 'l genovèis a vend èl pento.

SPIEGASSION

"Cosa ch'a na dis-lo, reverendo, dij trafich finanziari dèl Vatican?"

"Eh... Mè car fieul, ... "Oro pronobis"

CANGIAMENT

"Oh, Pautass, coma ch'it ses cangià!"

"Ma mi i son pa Pautass!"

"Coma? It l'has-to cangià fin-a 'l nòm?"

MÒBIJ ANTICH

"Sto burò a l'é 'n Luix XVI?"

"Sì"

"A l'é trop gròss pér mè salòt!... A l'ha nen un Luis pì cit?"

A FA NEN DAMANCA 'D CRIJÉ

Un a intra dal tabachin e, convnù ch'a lo conòss, a dis a vos motobin àuta: "I veuj na scatola 'd brichet!"

Èl tabachin, fastidià, a j' rèspond: "A va bin, a va bin! I son pa ciòrgn!... Con o sensa filtro?"

INTERVENT AEREO

Na vejòta a j' telefona a la polissia: "I veuj parlé con la "Volante"!"

"E cosa ch'a veul da la Volante?"

"Cosa ch'i veuj? A l'é scapame 'l canarin!"

DIVIET LIMITÀ

Na vardia a j' dis a un ch'a l'é ant èl fium: "A l'ha nen vistlo 'l cartel? Ambelessì a l'é proibì noé."

"Ma mi i novo pa, mi i son ancamin a nié!"

"Ah bin! Antlora ch'a fasa pura!"

LADER PREOCUPÀ

Na telefonà a la polissia: "Pronto, pronto! Vnì sùbit, a-i è 'n lader da la fomna-serpent!"

"Chila a l'é la fomna serpent?"

E da la cornëtta a-i seurt na vos motobin stro-sà: "Nò, mi i son èl lader!"

ETÀ CRITICA

La gent èd la provinsa 'd Coni a l'é gent dura. Un fiolòt a casca d'an bici e a sè sagraigna dabin un gënoj e 'n ghëmmo. A s'aussa, a pija la bici e a s'ancamin-a sensa che d'an boca a j' seurt na lamenta.

Un ch'a l'ha assistù a j' dis: "Bòja fauss! It ses fate bin mal e it dise gnente?"

"A sa-lo? I son ant l' "età critica" - a rèspond chiel - mia mare am dis ch'i son trop grand pér pioré e mè pare ch'i son trop cit pér cristoné!"